

Dobrý den všem!

Vzhledem k tomu, že z pohledu petičního výboru celé jednání hodnotíme poněkud jinak než vedení KSLM, cítíme potřebu uvést také náš pohled a naše stanovisko k celé věci.

Kvitujeme skutečnost, že konečně po devíti(!) měsících se uskutečnilo jednání rodičů závodníků Regionálního poháru a vedoucí této komise Marie Dichtlové, ke kterému jsme vyzývali hned po skončení loňského jarního závodu na Cibulce.

Co se samotného jednání týče, tak to proběhlo nadvakrát. První asi půlhodinové jednání se uskutečnilo mezi kvalifikací a finálovou částí Olomouckého závodu. Většinu tohoto času nám bylo vysvětlováno, proč nic nejde a jednání skončilo bez jakéhokoli závěru a ze strany vedení komise dokonce bez ochoty dále pokračovat v jednání. Teprve po té co jsme Marii Dichtlovou upozornili na to, že dle zápisu VV bychom se měli dohodnout na oboustranně přijatelného kompromisu, přistoupila na další jednání, které se uskutečnilo po skončení závodu. Na něm byl znát sice jakýsi posun v přístupu a alespoň náznak ochoty naslouchat argumentům petičního výboru, ovšem soudě podle zápisu z jednání, který Marie sepsala, vyšla stejně naše snaha naprázdno.

Předně tvrzení vedení komise, že v *Regionálním poháru soutěží „neambiciózní závodníci“ se začátečníky* vnímáme jako dehonestující fikci vedení KSLM na hony vzdálenou realitě. K jakési nerovné soutěži zde sice dochází, ale pouze u nejmladší kategorie a to zejména tím, že zde soutěží devítiletí již mírně pokročilí lezci se sedmi či dokonce šestiletými závodníky, kdy problém je zejména ve velkém věkovém(!) rozdílu mezi nimi. Tím si však museli projít všichni závodníci a do loňska to měli začínající závodníci ještě horší o to, že ti 6-7 letí, soutěžili s desetiletými! Ve starších kategoriích již soutěží více méně rovní s rovnými. Přičemž skutečný začátečník se ve starších kategoriích najde jen výjimečně.

Marií deklarovaná *údajná podpora místních závodů* má spočívat v uvolnění v úhrnu úsměvných 10tis. korun na všechny lokální závody po celé republice. Zde se snažili organizátoři lokálních závodů vysvětlit, že tato částka nebude mít na pořádání místních závodů žádný vliv a snažili se vedení komise přesvědčit, aby raději tyto prostředky přeměrovala na pořádání závodů regionálních pohárů.

Tvrzení Marie „*Všichni přítomní jsou si vědomi toho, že pro letošní rok už nemůže k žádným změnám dojít.*“ jen ilustruje neochotu ke změnám a nulovou snahu vstoupit do jednání s Lanexem a problém řešit. Celou dobu jsme se přitom snažili přesvědčit Marii Dichtlovou, aby vyvolala jednání se sponzorem regionálního poháru a pokusila se najít oboustranně přijatelné řešení již na tento ročník i za cenu toho, že by se snížila výše cen na jednotlivý závod, případné snížení počtu závodů z původních 5+5 na 4+4 a pod. Uvedená citace zápisu, který učinila Marie Dichtlová, jen dokládá nulovou snahu ze strany vedení komise dohodnout se nějakého oboustranně přijatelného řešení.

„Shodli jsme se na potřebě lepší komunikace.“ ... Náš požadavek však je, aby vedení komise napříště konzultovalo podstatné plánované změny se zástupci závodníků **ještě před tím, než bude o nich učiněno rozhodnutí s konečnou platností a to zejména s těmi,**

kterých se plánovaná změna bude týkat. Toto Marie Dichtlová kategoricky odmítla. Ve světle změn, které vedení KSLM připravilo s platností od sezóny 2012, však považujeme tento náš požadavek za klíčový!

Snahu komise učinit jednání „**zástupců KSLM a zástupců Výkonného výboru s vedoucími oddílů, trenéry a rodiči**“ po závodě ČPM v Jihlavě 20.4. a prezentovat jej coby onu deklarovanou snahu o „lepší komunikaci“ vnímáme jako úskok stranou (a to se záměrně vyhýbáme použití silnějšího výrazu) neboť změny, které učinilo vedení komise v koncepci závodů, byly učiněny právě ve prospěch závodníků ČPM (navýšení počtu závodů ČPM z 5 na 7, výrazné zvýšení dotací na pořádání závodů a 22 tis.(!), několikanásobné zvýšení hodnoty věcných cen ČPM) a to vše **na úkor závodníků závodů regionálních pohárů** (sloučení obou soutěží a snížení počtu závodů z 5+5 na pouhých 6(!) a s tím spojené zvýšení nároků na cestování za závody daleko od bydliště). Je proto logické, že účastníci jihlavského závodu ČPM nemají důvod být nespokojeni se změnami, které na úkor závodníků Regionálních pohárů a ve prospěch ČPM učinilo vedení KSLM. Výstup takového jednání by mělo nulovou vypovídací schopnost, respektive by bylo jen a jen zavádějící.

„Komise se pokusí jednat do budoucna s partnery podporujícími soutěžní lezení mládeže na eventuálním zvýšení počtu regionálních závodů na úkor cen a podpory pro jednotlivé závody; petiční výbor by chtěl dosáhnout původního rozdělení na dva regionální seriály případně s registrací závodníků pouze pro jeden region.“ Tato formulace jasně naznačuje, že se nikdo z vedení KSLM do jednání s partnery nemá a celá naše snaha, podpořená podpisy rodičů a trenérů vyzní do ztracena. Pokud se má něco v organizaci regionálních závodů mládeže a tím i podpoře nových mladých lezců změnit, musí komise podle našeho názoru vstoupit do jednání s partnery již nyní. Ne jen uvedený citát jakož i postoj vedoucí komise prezentovaný na tomto jednání na nás působí dojmem, že vedení komise jen hraje o čas, tak jako doposud, bez skutečné snahy cokoli měnit.

Proto bere-li KSLM celou záležitost kolem uspořádání Regionálního TENDON CUPu za uzavřenou, aniž by vstoupila v jednání s Lanexem a pokusila se vyjednat změnu již na tento ročník, pak nezbyvá, než vzít tuto skutečnost na vědomí a zařídít se podle toho. Škoda jen, že jsme si naivně mysleli, že by bylo možné dobrat se nějakého oboustranně přijatelného kompromisu s vedením komise KSLM a ztratili tak drahocenný čas (3/4 roku), který jsme mohli věnovat, jak se zdá, jedinému reálnému řešení. Budiž to pro nás poučením do budoucna.

Za petiční výbor Petice za rozdělení Regionálního Tendon Cupu na Českou a Moravskou sekci

Jiří Babača